

СХІДНО-УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

На правах рукопису

МУНАДЖЕД Мовафрак

УДК 629.4.06:621.833

ДОСЛІДЖЕННЯ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЗУБЧАТОЇ ТЯГОВОЇ
ПЕРЕДАЧІ ВАНТАЖНИХ МАГІСТРАЛЬНИХ ТЕПЛОВОЗІВ

05.02.02 - Машинознавство та деталі
машин

05.22.07 - Рухомий склад та тяга
поїздів

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата технічних наук

Луганськ - 1994

АВ. 29. 768

Робота виконана в Східно-українському державному університеті на кафедрах "Вища математика" та "Деталі машин"

Науковий керівник - доктор технічних наук, професор ГрІбанов В.М.

Офіційні опоненти - доктор технічних наук, професор Кириченко А.Ф.
- кандидат технічних наук, доцент Крамарь М.М.

Провідне підприємство - ПО "Луганськтепловоз"

Захист відбудеться 19 травня 1994р. в 14⁰⁰ годин на засіданні спеціалізованої ради в Східно-українському державному університеті за адресою: 348034, м. Луганськ, квартал Молодіжний, 20а

Довідки по телефону: (0642) 46-42-28

Спеціалізована вчена рада Д 18.02.01 "Рухомий склад залізниць та тягло поїздів"

ЛННБ України ім.В.Стефаніка

00801719 (Q)

З дисертацією можна ознайомитись в бібліотеці Східно-українського державного університету

Автореферат розіслано 19 апрель 1994 р.

Вчений секретар
Спеціалізованої ради,
кандидат технічних наук

С.О. Еданов

ЛННБ ім. В. Стефаніка
АН України

АВ - 29.768

А к т у а л ь н і с т ь . Традиційні (евольвентні) зубчаті тягові передачі вантажних магістральних тепловозів, що випускаються в даний час промисловістю, в цілому, не відповідають кращим світовим зразкам по шумових характеристиках, несучій здатності, надійності, довговічності, економічності та конкурентноздатності. Недостатня довговічність традиційної зубчатої передачі являється причиною значних витрат на ремонт та заміну шестерень і коліс, які вийшли з ладу; на мережі залізниць на долю колісно-моторних блоків тепловозів припадає до 30% пошкоджень, зумовлених виходом з ладу зубчатої тягової передачі. При проектуванні ж перспективних локомотивів підвищеної секційної потужності та швидкості руху проблема надійності стає ще більш актуальною.

Вищезгадана невідповідність тягових редукторів кращим зарубіжним аналогам уже зараз приводить до значних втрат та до неухильного збільшення відставання від світового рівня. Далі цей розрив збільшиться, що в умовах неперервного росту вимог до технічного рівня редукторів та їх конкурентноздатності робить необхідним пошук шляхів вирішення цієї складної науково-технічної та економічної проблеми. Технічний же прогрес не може мати місця без альтернативних нетрадиційних досліджень та притоку свіжих ідей.

Одним з найбільш реальних шляхів забезпечення прогресу в області тепловозної тяги локомотивів нового покоління являється застосування зацеплення Новікова, можливості якого дуже великі.

Передачі Новікова ДДЗ (дві лінії зачеплення) забезпечують значне підвищення технічно-економічних показників редукторів, несуча здатність та ресурс яких вище аналогічних евольвентних передач. Полеміка з питання доцільності застосування нового зачеплення в локомотивобудуванні, відсутність норм точності на передачі Новікова все ще стримують впровадження цього прогресивного зачеплення.

М е т а д и с е р т а ц і й н о г о д о с л і д ж е н н я - обґрунтування доцільності, актуальності та перспективності застосування зачеплення Новікова в локомотивобудуванні; розробка норм точності та системи допусків альтернативної зубчатої тягової передачі вантажних магістральних тепловозів.

Н а у к о в а н о в и з н а . Основними новими науковими результатами, які вносяться на захист, являються наступні положення.

Обґрунтована актуальність та перспективність застосування зачеплення Новікова в локомотивобудуванні. Побудована математична модель реальної зубчатої передачі, яка включає системи розрахункових рів-

нянь, аналітико-ймовірносні та числові алгоритми обчислення координат точок контакту зубців, кінематичної похибки передачі та спектру її частотних складових, інших якісних показників працездатності (динаміка переспрямлення зубців, навантажувальна здатність, масляний клин, тертя, знос, припрацювання). Досліджена точність альтернативної тягової передачі вантажних магістральних тепловозів: виявлені неістотні та домінуючі похибки, степінь та характер їх впливу на контакт зубців, кінематичну точність та плавність роботи, на динаміку переспрямлення, на локальну кінематику та гідродинаміку. Розроблені: методика розрахунку допусків, а також норми точності та система допусків альтернативної тягової передачі.

П р а к т и ч н а ц і н н і с т ь . Головним практичним результатом дисертаційного дослідження являються згадані норми точності та системи допусків, розроблені у відповідності до міжнародної практики з стандартизації. Крім того в дисертації рекомендовані та обґрунтовані методи та засоби контролю точності зубчатих коліс та тягової альтернативної передачі.

А п р о б а ц і я . Матеріали роботи доповідались, обговорювались та одержали схвальну оцінку на науково-технічних конференціях Східно-Українського державного університету (1990-1993р.р.), на об'єднаних науково-технічних семінарах кафедр "Локомотивобудування", "Деталі машин" та "Вища математика" СУДУ (1992-1994р.р.), на республіканській науково-технічній конференції "Проблеми підвищення міцності та надійності елементів конструкцій та приводів в машинобудуванні" (Харків, 1990р.), на республіканській науково-технічній конференції "Проблеми міцності, надійності та довговічності зубчатих передач та редукторів" (Харків, 1991р.), на республіканській науково-технічній конференції "Проблеми зубчатих передач та редукторобудування" (Харків, 1993р.), на міжнародному симпозіумі "Розвиток геометричної теорії зубчатих зачеплень" (Іжевськ, Росія - США, 1993 р.).

П у б л і к а ц і я . Результати дисертаційного дослідження опубліковані в шести роботах.

О б'є м . Дисертація складається із вступу, чотирьох розділів, висновків, списку літератури (139 найменувань), додатків. Викладена на 232 сторінках машинописного тексту, має 23 таблиці, 41 малюнки.

ЗМІСТ РОБОТИ

Перший розділ - "Аналітико-Інформаційний огляд робіт по дослідженню напрямів покращення товарних властивостей тягового редуктора".

1.1. Викладені загальні відомості про зубчаті тягові передачі та актуальність їх дослідження. Великий вклад в вирішенні численних проблем локомотивобудування внесли Біляев О.І., Біляев І.В., Веріго М.Ф., Вершинский С.В., Голубенко О.Л., Голубятніков С.М., Іванов В.М., Камаев О.Д., Камаев В.О., Кочан О.Я., Коротенко М.Л., Коняев О.М., Кузьмич В.Д., Куліков Ю.А., Куценко С.М., Львов А.А., Пахолов М.П., Ушкалов Б.Ф., Шестаков В.М., Інші вчені.

1.2. Проаналізовані основні напрямки в дослідженнях з покращення традиційних (евольвентних) редукторів: вплив зовнішніх динамічних навантажень на динаміку переспряження зубців, вплив поздовжнього контакту зубців, їх зносу та міцності.

1.3. Згадані напрямки не дозволяють радикально покращити техніко-економічні показники традиційних редукторів, так як евольвентне зчеплення уже не містить в собі істотних резервів подальшого розвитку та вдосконалення. Зокрема доведено, що основним напрямком підвищення навантажувальної здатності редукторів являється збільшення твердості зубців. Але можливості цього напрямку для евольвентних передач в значній мірі вичерпані оскільки подальше підвищення твердості неминує супроводжується застосуванням ще більш дорогих матеріалів, технологій та збільшення трудо- та енергоємкості. Як результат, відносна ціна $\alpha = C/T$ зменшується повільніше, ніж відносна маса $\delta = m/T$ (T - момент скруту). Існує критичне значення $\delta_{кр}$, при якому α досягає свого мінімуму, і подальше зниження δ стає економічно не вигідним.

1.4. Сформульовані висновки першого розділу.

Другий розділ "Зачеплення М.Л. Новікова - альтернатива евольвентному зачепленню".

2.1. Аналіз розвитку теорії зубчатих зачеплень дозволяє стверджувати, що принципово нове зачеплення, яке з'явилося в кінці 50-х років (автор Михайло Леонітович Новіков - професор ВПА ім. М.Е. Жуковського) - закономірний результат еволюції наукової та технічної думки.

2.2. Викладені особливості та переваги передач Новікова, активні поверхні зубців (АПЗ) яких являються спряженими. Первісне точкове

контактування опукло-гнутих АПЗ (рис. 1) під навантаженням перетворюється в контактування по пружним площинкам, які переміщуються вздовж лінії зубців зі швидкістю значно (в 4...10 раз) більшою окружної швидкості, що збільшує (в 10...15 разів порівняно з евольвентними передачами) товщину гідродинамічного шару змащення. Останнє сприяє підвищенню ККД передачі та зменшенню зносу. Незмінність же швидкості ковзання в будь-якій фазі зачеплення сприяє гарному припрацюванню АПЗ, зниженню нерівномірності розподілу навантаження між зубцями та подальшому підвищенню контактної витривалості, яка в 3...4 рази вище, ніж у евольвентних передач як наслідок опукло-гнутого контакту АПЗ, який забезпечує більші площинки миттєвого контакту (ПМК, рис. 1-3).

2.3. Проаналізований попередній досвід впровадження передач Новікова в трансмісіях тепловозів, результати якого характеризують зачеплення Новікова, в цілому, позитивно. Можливість та доцільність використання передач Новікова в механізмах тепловозів підтверджена випробуваннями. Аналіз окремих результатів, які не дали очікуваного задовільного ефекту, свідчить: причина не в зачепленні Новікова, а в нерозробці питань їх технології виготовлення.

2.4. Викладені відомості по многовиду вихідних контурів (ВК) для передач Новікова.

2.5. Викладені особливості взаємодії і напруженого стану зубців в передачах Новікова та інформація про розрахунки на міцність.

2.6. Викладена інформація про промислове використання нового зачеплення.

2.7. Сформульовані висновки другого розділу.

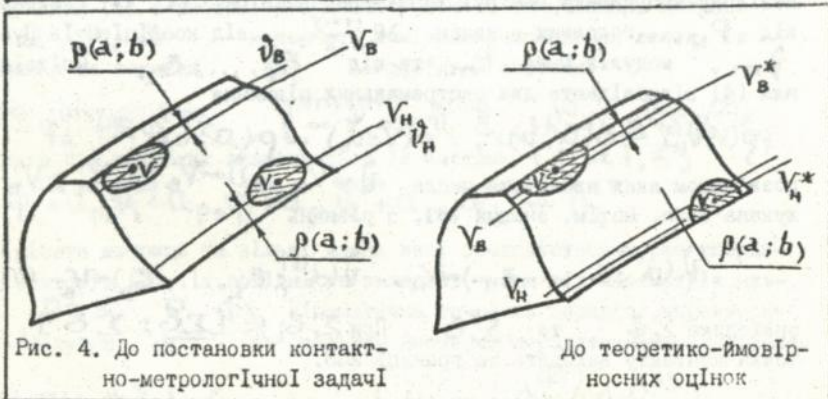
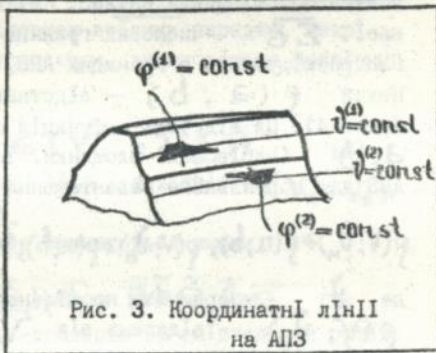
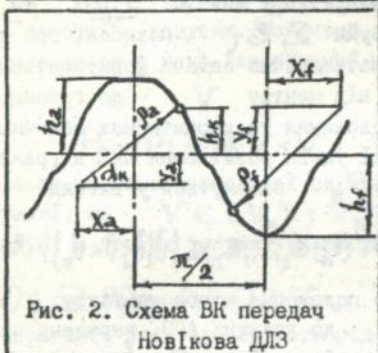
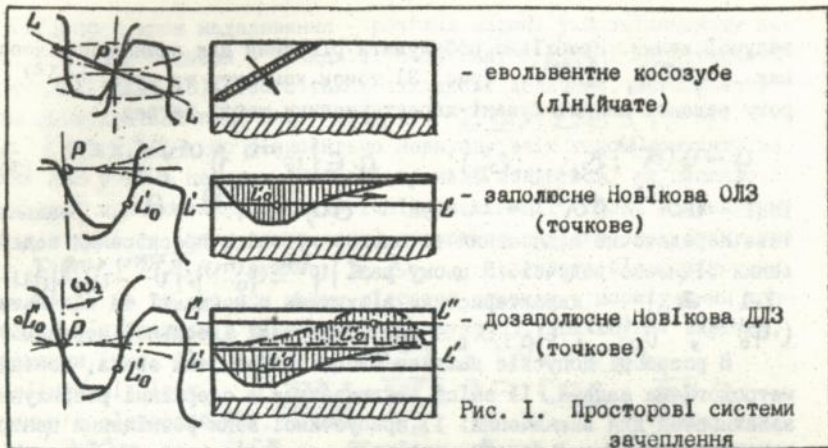
Третій розділ - "Математичне моделювання задач дисертаційного дослідження.

3.1. Постановка задач. Для забезпечення вимог норм точності необхідно знати залежність координат точок контакту та залежність закону передачі обертання від похибок ϵ_i ($i=1, \bar{m}$) виготовлення. Математично задача формулюється так. Відома геометрія зачеплення вузлів механізму, яка описується рівняннями

$$\vec{r}_m = r_m(\varphi, \psi; \epsilon_1, \epsilon_2, \dots), \vec{e}_m = \vec{e}_m(\varphi, \psi; \epsilon_1, \epsilon_2, \dots) \quad (2)$$

робочих поверхонь та ортів нормалей ведучої ($m=1$) та веденої ($m=2$) ланок ($\varphi^{(m)}, \psi^{(m)}$ - криволінійні координати).

Відоме номінальне положення осей обертання, яке характеризується кутами γ та відстанню a_w між осями, відомі похибки ϵ_i багаточисельності ланок в передачі. Відомою величиною є кут $\alpha^{(i)}$ повороту

ведучої ланки. Необхідно побудувати рівняння для визначення координат $\varphi^{(m)}$, $\dot{\varphi}^{(m)}$ (рис. 3) точок контакту та кута $\alpha^{(2)}$ повороту веденої ланки. Шукані характеристики мають вигляд

$$q = q(\alpha^{(1)}; \varepsilon_1, \dots, \varepsilon_r), \quad q \in \{\varphi^{(m)}, \dot{\varphi}^{(m)}, \alpha^{(2)}\} \quad (3)$$

Тоді $dd^{(2)}/d\alpha^{(1)} = u$ та $du/d\alpha^{(1)} = a$ - реальне миттєве передаточне відношення та аналог кутового прискорення веденої ланки відносно ведучої. В цьому разі $|\varphi^{(m)} - \varphi_0^{(m)}|$, $|\dot{\varphi}^{(m)} - \dot{\varphi}_0^{(m)}|$, $|u - u_0|$, $|a - a_0|$ - характеристики відхилень в контактї та кінематиці ($\varphi_0^{(m)}$, $\dot{\varphi}_0^{(m)}$, u_0 , a_0 - характеристики ідеальної передачі).

В розробці допусків важливе місце займає, так звана, контактнометрологічна задача. Її зміст заключається в одержанні розрахункових залежностей для визначення: 1) припустимої зони розміщення центру V контактної площадки на АПЗ; 2) припустимих нижньої $\underline{\Sigma \varepsilon}$ та верхньої $\overline{\Sigma \varepsilon}$ числових границь суми $\Sigma \varepsilon_i$ похибок, при яких ПМК розміщується в границях АПЗ. Математично задача формулюється так. Нехай $\rho(a; b)$ - відстань від центру V до границь АПЗ (рис. 4). Ця відстань - функція положення та характерних величин a, b (напівосей) площадки. Тоді умови розміщення ПМК в границях АПЗ для нормального навантаження P_N запишуться у вигляді

$$\rho(V; \dot{v}_N) \geq \rho(a; b), \quad \rho(V; \dot{v}_B) \geq \rho(a; b), \quad V = V(P_N; \varepsilon_1, \dots, \varepsilon_r) \in \{\dot{v} | \dot{v}_N < \dot{v} < \dot{v}_B\}, \quad (4)$$

де \dot{v} - координата профільного положення точок контакту; $\rho(V; \dot{v}_N)$, $\rho(V; \dot{v}_B)$ - відстань від V до границь АПЗ, виражена через невідому координату центру; характерні розміри a, b залежать від P_N , головних кривизн $\alpha \varepsilon_{i,1}^{(m)}$, від коефіцієнтів Пуасона $\dot{\nu}_m$, модулів Юнга E_m та від $\varepsilon_1, \dots, \varepsilon_r$. Співвідношенням (4) відповідають два екстремальних рівняння

$$\rho(V; \dot{v}_N) = \rho(a; b), \quad \rho(V; \dot{v}_B) = \rho(a; b)$$

розв'язком яких являються числа $\dot{v} = V_N, \dot{v} = V_B: [V_N; V_B]$ - шукана зона. Потім, знаючи (3), з рівнянь

$$\dot{\varphi}(\alpha^{(1)}; \varepsilon_1, \dots, \varepsilon_r) = V_N, \quad \dot{\varphi}(\alpha^{(1)}; \varepsilon_1, \dots, \varepsilon_r) = V_B \quad (5)$$

знаходимо $\underline{\Sigma \varepsilon}$ та $\overline{\Sigma \varepsilon}$. При $\Sigma \varepsilon_i \notin [\underline{\Sigma \varepsilon}; \overline{\Sigma \varepsilon}]$, точки контакту виходять за границі АПЗ.

Слідуючий крок моделювання - розгляд задачі у ймовірносному аспекті, оскільки похибки - випадкові величини, а шукані характеристики - функції виду (3), тобто також випадкові величини. Математично задача формулюється так. Якщо $\sum \varepsilon_i \in [\underline{\sum \varepsilon}; \overline{\sum \varepsilon}]$, то $V \in [V_n; V_b]$, що рівносильно невиходу всіх точок контакту за границі АПЗ у 100% передач. Вказані границі являються, як правило, "жорсткими" при монтажно-технологічній реалізації. Більш прийнятним (з економічної та інших точок зору) являється варіант, при якому границі $\underline{\sum \varepsilon}$, $\overline{\sum \varepsilon}$ зміни $\sum \varepsilon_i$ являються більш широкими, не дивлячись на те, що при цьому відсоток передач з нормативним контактом та відхиленням в кінематиці зменшується. Реалізуємо варіант, припускаючи (рис. 4) $V \in [V_n^*; V_b^*] \supset [V_n; V_b]$. Відповідний відрізок $[\underline{\sum^* \varepsilon}; \overline{\sum^* \varepsilon}] \supset [\underline{\sum \varepsilon}; \overline{\sum \varepsilon}]$ знаходимо з рівностей (5), в яких V_n та V_b необхідно замінити на V_n^* та V_b^* . Відрізок $[\underline{\sum^* \varepsilon}; \overline{\sum^* \varepsilon}]$ визначає менш "жорсткі" допуски. Можливий відсоток якісних передач, котрі виготовляються з менш "жорсткими" допусками, визначається ймовірністю

$$P_j = P(V_n \leq V \leq V_b | V \in [V_n^*; V_b^*]) \quad (6)$$

попадання значень випадкової величини V в відрізок $[V_n; V_b]$ при умові, що $V \in [V_n^*; V_b^*]$.

3.2. В точках контактування ланок виконуються умови,

$$\Omega_1 P_1 \vec{r}_1 = P \Phi \Omega_2 P_2 \vec{r}_2, \quad \check{\Omega}_1 \check{P}_1 \check{e}_1 = \check{P} \check{\Phi} \check{\Omega}_2 \check{P}_2 \check{e}_2, \quad (7)$$

які виражають зв'язок-рівність радіус-векторів та співпадання ортів їх нормалей (2) в системі координат робочого зачеплення. Матриці P , Ω , P , Φ моделюють номінальне положення ланок, їх обертання та похибки ε_i . Розв'язки системи:

$$\varphi^{(m)} = \varphi_0^{(m)} + \sum \varphi_i^{(m)} \varepsilon_i, \quad \gamma^{(m)} = \gamma_0^{(m)} + \sum \gamma_i^{(m)} \varepsilon_i, \quad \alpha^{(2)} = \alpha_0^{(2)} + \sum \alpha_i^{(2)} \varepsilon_i$$

Множники при похибках визначаються із системи ($p = 1, 5$)

$$a_{p1} \varphi_i^{(1)} + a_{p2} \gamma_i^{(1)} + a_{p3} \varphi_i^{(2)} + a_{p4} \gamma_i^{(2)} + a_{p5} \alpha_i^{(2)} = b_i^{(p)}$$

коефіцієнти матриць та вільні члени якої обчислюються через координати векторів (2), їх похідні та залежать також від параметрів матриць P , Ω , P , Φ . Кінематична точність передачі характеризується кутом $\alpha^{(2)}$ та реальним миттєвим передаточним відношенням

$$u = u_0 + \sum u_i \varepsilon_i \quad (u_i = d\alpha_i^{(2)} / d\alpha^{(1)}) .$$

Характеристика плавності роботи - кутове прискорення

$$\alpha = \alpha_0 + \sum \alpha_i \varepsilon_i \quad (\alpha_i = du_i / d\alpha^{(1)}; \alpha_0 = 0).$$

Множники при степенях похибок названі коефіцієнтами впливу: більший коефіцієнт характеризує більший вплив тієї похибки ε_i , при котрій він записаний, та навпаки.

Для одержання розрахункових залежностей контактної-метрологічної задачі (п.3.1) використовується метод Герца-Біляева. Аналітичний алгоритм, реалізуючий даний цикл задач, в дисертації викладений.

Ймовірність (δ) обчислюється як ймовірність попадання значень нормальної випадкової величини V в відрізок $[V_H; V_B]$

$$P(V_H \leq V \leq V_B) = \Phi\left(\delta \frac{V_B - \Delta_K}{V_B^* - V_H^*}\right) - \Phi\left(\delta \frac{V_H - \Delta_K}{V_B^* - V_H^*}\right),$$

де Φ - Інтегральна функція Лапласа.

Для дослідження впливу похибок на динаміку переспряження зубців розроблений динамічний критерій

$$\frac{[\Delta_{\Sigma}]}{[\Delta_H]} = \frac{\sum \bar{q}_{i\Sigma} \bar{\varepsilon}_i}{\sum \bar{q}_{iH} \bar{\varepsilon}_i} \approx \frac{\sum \bar{q}_{i\Sigma}}{\sum \bar{q}_{iH}} = G \geq 1,$$

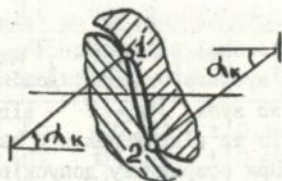
який дозволяє через найбільшу кінематичну похибку передач порівнювати динамічні навантаження, котрі отримують зубці у вигляді ударів в момент їх переспряження в передачах з евольвентного та новіковської системами зачеплення.

Розроблені алгоритми та розрахункові залежності дослідження впливу похибок на якісні показники працездатності передач, прийняті в ТММ для оцінки навантажувальної здатності тертя, зносу, припрацьованості АПЗ та умов утворення масляного клину: γ - кут; питомі $\eta^{(1)}$, $\eta^{(2)}$ та відносні швидкості $V^{(12)}$ ковзання; сумарна швидкість $V^{(\Sigma)}$ та відносні швидкості вертіння $\Omega^{(верт)}$ та перекошування $\Omega^{(пер)}$ АПЗ.

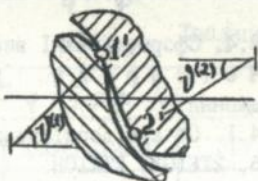
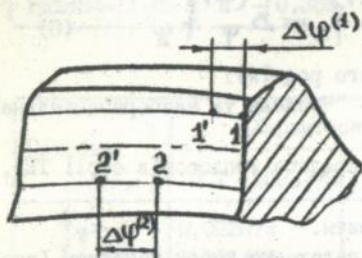
3.3. Досліджена геометрія станочного та робочого зачеплення.

Одержані розрахункові алгоритми, викладена методика їх застосування.

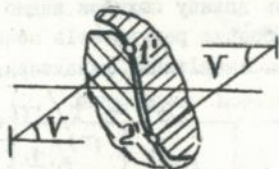
Навантажувальна здатність передач Новікова тісно пов'язана з положенням ПМК по висоті АПЗ і з рівномірністю розподілу навантаження між ПМК. Порушення двоточкового контакту (ДКЗ, рис. 5) приводить до того, що повне навантаження приймається лише однією ПМК, котра пере-

$$a) \Delta\varphi^{(1)} = \Delta\varphi^{(2)} = 0, \quad \Delta\dot{\varphi}^{(1)} - \Delta\dot{\varphi}^{(2)} = 0;$$

$$b) \Delta\varphi^{(1)} - \Delta\varphi^{(2)} \neq \text{const}, \quad \Delta\dot{\varphi}^{(1)} - \Delta\dot{\varphi}^{(2)} \neq \text{const} \neq 0;$$

$$b) \Delta\varphi^{(1)} - \Delta\varphi^{(2)} = \text{const} \neq 0, \quad \Delta\dot{\varphi}^{(1)} - \Delta\dot{\varphi}^{(2)} = 0.$$

Рис. 5. Ознаки відхилення та умови дотримання ДКЗ в передачі, виготовленій: а) без похибок; б), в) з похибками

міщується по вершині зубців з такими негативними наслідками, як збільшення контактних напружень.

Встановлено, що на відхилення ДКЗ не впливають: f_{ar} - похибка міжосевої відстані; T_{nr} - зміщення ВК; F_{rr} - радіальне биття зубчатого вінця. Домінуючий же вплив чинять: f_{fr} - похибка профілю зуба; F_{pr} - відхилення напрямку зуба; f_{yr} , f_{xr} - перекіс та відхилення від паралельності осей при монтажі (рис. 5).

При розрахунку допусків f_f , F_p , f_y , f_x необхідно враховувати частку впливу кожної з цих похибок на величину зазору Δ , яка пропорційна характеристиці ПКЗ $\Delta\psi = \max|\Delta\psi^{(1)} - \Delta\psi^{(2)}|$. Отже, розрахунок допусків повинен провадитися за наступними формулами:

$$\Delta\psi^{(p)} F_p = \Delta\psi^{(f)} f_f = \Delta\psi^{(x)} f_x = \Delta\psi^{(y)} f_y \quad (8)$$

3.4. Сформульовані висновки третього розділу.

Четвертий розділ - "Числове та експериментальне дослідження".

4.1. Об'єкт дослідження - тягова передача тепловозів серії ТЭЗ, 2ТЭ116, 2ТЭ10Л, 2ТЭ10В.

4.2. Викладено розрахунковий алгоритм.

4.3. Контакт зубців. На профільне положення точок контакту (координата $V^{(m)}$) домінуючий вплив чинять похибки: f_{ar} , T_{nr} , f_{fr} , f_{fo} (похибка профілю черв'ячної фрези), F_{rr} , f_{rda} (радіальне биття по вершинах зубців черв'ячної фрези); f_{xr} . Ступінь впливу похибок видно з табл. 1.

Обробка результатів обчислення коефіцієнтів впливу дозволила виявити аналітичну характеристику передач Новікова

$$\partial\epsilon = 1/m_n (\rho_f^* - \rho_a^*) \cos\alpha_k,$$

названу коефіцієнтом локальної чутливості. При цьому

$$V = d_k + \partial\epsilon \sum \epsilon_i; \quad \sum \epsilon_i = T_{nr}^{(1)} T_{nr}^{(2)} f \pm \frac{1}{2} F_{rr}^{(1)} \pm \frac{1}{2} F_{rr}^{(2)} \pm \frac{1}{2} f_{xr} \pm \sin\alpha_k f_{fr}. \quad (9)$$

З (9) впливають формули для обчислення мінімального значення суми похибок, якщо кожна з похибок має деякий діапазон зміни (поле допуску):

Вихідний контур	Коефіцієнти \bar{v}_i впливу похибок					
	f_{ar}	f_{xr}	$T_{nr}^{(m)}, f_{rda}^{(m)}$	$f_{fr}^{(m)}, f_{fo}^{(m)}$	$F_{fr}^{(m)}$	
ГОСТ І5023-76	- 0,935	± 0,468	0,935	± 0,425	± 0,468	
ДЛЗ-0,7-0,15	- 0,812	± 0,406	0,812	± 0,403	± 0,406	
ДЛЗ-І,0-0,15	- 0,770	± 0,385	0,770	± 0,385	± 0,385	
РГУ - 5А	- 0,355	± 0,178	0,355	± 0,199	± 0,178	
КС - 0	- 0,231	± 0,116	0,231	± 0,133	± 0,116	
КС - І	- 0,289	± 0,146	0,289	± 0,145	± 0,145	
РД2Н24-ІІ-88	- 0,383	± 0,192	0,383	± 0,192	± 0,192	

Таблиця 2

Похибки	Характеристика ДКЗ $\Delta\varphi$ для ВК			
	ГОСТ І5023-76	ДЛЗ-0,7-0,15	ДЛЗ-І,0-0,15	РГУ-5А
f_{yr}	0,022873	0,022792	0,022968	0,022677
f_{xr}	0,011437	0,011396	0,011501	0,011339
F_{yr}	0,022887	0,022834	0,023032	0,022681
f_{fr}	0,045878	0,045668	0,045985	0,045511

Таблиця 3

Похибки	Евольвентне зачеплення			Зачеплення Новікова		
	$\pm \lambda_i^{(2)}$	$\pm u_i$	$\pm a_i$	$\pm \lambda_i^{(2)}$	$\pm u_i$	$\pm a_i$
f_{ar}, T_{nr}	0,0050	0	0	0,0023	0	0
f_{rda}	0,0050	0,0002	0,000001	0,0023	0,0000	0,000000
f_{fr}, f_{fo}	0,0017	0,0006	0,000007	0,0015	0,0000	0,000002
f_{xr}	0,0439	0,0528	0,000008	0,0041	0,0052	0,000006
f_{yr}	0,0447	0,0402	0,000007	0,0054	0,0086	0,000007
F_{yr}, F_{xo}	0,0233	0,0027	0,000009	0,0024	0,0093	0,000007
F_{fr}	0,0027	0,0027	0,002700	0,0029	0,0006	0,000116

Позначення	Ступінь точності							
	5		6		7		8	
	шест.	колесо	шест.	колесо	шест.	колесо	шест.	колесо
F_r	28	36	45	56	63	80	80	10
$\pm f_a$	± 32		± 51		± 72		± 90	
T_H	+28	+18	+45	+30	+65	+40	+80	+50
T_H	-36	-46	-60	-75	-80	-105	-100	-130
f_x	12		16		20		32	
f_y	6		8		10		16	
F_p	6		8		10		16	
f_f	3		4		-		-	
F_{px}	± 9	± 11	± 13	± 16	± 18	± 20	± 28	± 32
F_i	37	61	58	96	82	136	118	196
F_{i0}	98		154		218		314	
F_p	28	50	45	80	63	112	90	160
f_{pt}	± 11	± 11	± 16	± 16	± 22	± 30	± 32	± 32
F_{vw}	18	28	28	45	40	60	50	80
F_c	18	28	28	45	40	60	50	80
f'_i	20	22	30	32	40	50	60	71
F_{i0}	28		40		63		90	

f_{zz}, f_{z0} та f_{zk}, f_{zko} - з табл. 9 та 10 за ГОСТ 1643-81

Таблиця 5

Ступінь точності	$\Sigma^* \epsilon, \text{ мкм}$	$P_w, \text{ кН}$	$\Sigma \epsilon, \text{ мкм}$	P_v
5	136	25	332	0,999999
		30	299	0,999999
6	216	25	332	0,999997
		30	299	0,999997
7	299	25	332	0,999149
		30	299	0,997348
8	376	25	332	0,992049
		30	299	0,983233

$$\left. \begin{aligned} \Sigma \xi &= T_H^{(1)} + T_H^{(2)} - \left[a - \frac{1}{2} F_r^{(1)} - \frac{1}{2} F_r^{(2)} - \frac{1}{2} f_x - \sin \alpha_k f_f \right] \\ \overline{\Sigma \xi} &= T_H^{(1)} + T_H^{(2)} + \left[a + \frac{1}{2} F_r^{(1)} + \frac{1}{2} F_r^{(2)} + \frac{1}{2} f_x + \sin \alpha_k f_f \right] \\ T_{nr}^{(m)} &\in [T_H^{(m)}; T_H^{(m)}], f_{ar} \in [-f_a; f_a], F_{rr}^{(m)} \in [0; F_r^{(m)}], f_{fr} \in [0; f_f] \end{aligned} \right\}$$

В таблиці 2 - Інформація з розрахунку характеристики $\Delta \varphi$. При призначенні допусків f_y, f_x, F_p необхідно керуватися залежністю $f_y - F_p = 0,5 f_x$, що випливає з формул (8) і табл. 2, і дозволяє витримати раціональні (з точки зору рівномірності розподілення навантаження поміж головок та ніжков зуба) допуски.

4.4. Кінематика та динаміка зачеплення. На кінематичну точність та плавність роботи домінуючий однопорядковий вплив чинять похибки $f_{xr}, f_{yr}, F_{rr}, F_{pr}, F_{rkr}, f_{rko}$ (табл. 3). При призначенні допусків необхідно взяти до уваги, що f_{yr} чинить в 1,2-1,7 рази, а F_{rr}, F_{rkr}, f_{rko} в 1,3-1,8 рази більший вплив на характеристики, що розглядаються, ніж f_{xr} . Ступінь же впливу F_{rr} складає 20-60% від ступеня впливу f_{xr} . Отже, допуски на похибки, що розглядаються, необхідно призначати в пропорції оберненій до вказаних чисел. Кінематика передач Новікова та аналогічних евольвентних передач являється, в цілому, в рівному ступені сприйнятливою до похибок, що дозволило рекомендувати (п. 4.5) допуски ГОСТ 1643-81 на деякі показники кінематичної точності та плавності роботи евольвентних передач в якості таких і для аналогічних передач Новікова.

Основний висновок дослідження локально-кінематичних та гідродинамічних явищ в зоні контакту зубців: одні і ті ж похибки викликають суттєво більше тертя, збільшення зносу АПЗ та зменшення КЦД при евольвентній системі зачеплення, ніж при новіковській.

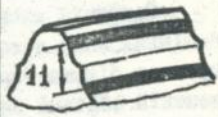

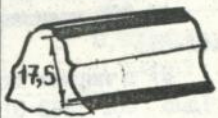
Дослідження динаміки переспряження зубців свідчить (табл. 4): вібраокустика альтернативної передачі в 2...5 разів нижча, ніж аналогічних традиційних передач.

4.5. Таблиця 6 - анотаційне викладення результатів дослідження та методики розрахунку допусків на основні контролюючі параметри альтернативної передачі. З таблиці видно:

- 1) ГОСТ 1643-81 на допуски евольвентних передач в частині норми кінематичної точності розповсюджується і на альтернативну передачу;
- 2) 75% показників плавності роботи нормуються також за ГОСТ 1683-81;
- 3) в нормах контакту зубців лише допуски f_x вибираються згідно ГОСТ 1643-81.

Норма	Показники точності, позначення (означення за ГОСТ 1643-81)	Джерело, формула
Кинематич. точності	$F_r, F'_0, F'_1, F_p, F_c, F_{vw}$	ГОСТ 1643-81
Плавності роботи	Граничні відхилення осевого ходу по нормалі, F_{pxn} Граничні відхилення ходу, f_{pt} $f'_{i0}, f'_i, f'_{z0}, f'_{zz}, f'_{zko}, f'_{zk}$	$F'_i - F_p$ ($F_{pxn} \leq 2F_p$) $f'_i - F_{pxn} $ ГОСТ 1643-81
Контакту зубців	Допуск на паралельність осей, f_x Допуск на перекис осей, f_y F_p f_a f_f	ГОСТ 1643-81 $0,5f_x$ $0,5f_x$ $0,5(F_p^{(1)} + F_p^{(2)})$ $0,5F_p$
Бокового зазору	Гарантований боковий зазор Допуск на зміщення ВК, T_H, T_H Допуск на довжину спіл. нормалі, T_w	J_{min} $\pm f_a + E_{ns}$ ОСТ 105-III0-85

Таблиця 7

Похибки, мкм							l, мм		Ескіз ССК
f_{ar}	f_{xr}	f_{yr}	$T_{nr}^{(1)}$	$T_{nr}^{(2)}$	$F_{rr}^{(1)}$	$F_{rr}^{(2)}$	розр.	факт.	
-80	30	30	+50	-130	70	90	10,9	11	
+60	18	18	+20	-20	55	65	13,8	14	
-90	10	10	+65	+70	60	60	*17,3	17,5	

Показниками точності для альтернативної передачі являються: при контролі кінематичної точності коліс - F_{cr} і F_{pr} , або F_{vwr} і F_{pr} , або F'_{ib} , або F_{pr} , передачі - F'_{ior} ; при контролі плавності роботи коліс - F_{pxnr} , або $f'_{i,pr}$, або $f_{z,pr}$, або f_{zkr} , або $f_{f,pr}$, передачі - f'_{ior} , або $f'_{z,or}$, або f_{zkor} ; при контролі контакту зубців - F_{pr} , або f_{ar} , f_{kr} і f_{pr} , або F_{pr} і f_{pr} , зубчатої передачі - ССК; при контролі бокового зазору - T_{nr} , або T_{wr} .

4.6. Адекватність теоретичної моделі реальному зачепленню перевірялась на експериментальному матеріалі Луганського машзаводу ім. Пархоменка. Контролювались: контактування зубців - за положенням та формою ССК (табл. 7); рівень віброакустичних характеристик - за загальним рівнем шуму. Для виявлення характеру первісного контакту редуктори піддавались припрацюванню. Перед випробуванням перевірялась точність їх виготовлення та складання. Правильність теоретичних передумов експериментально перевірялась контролем відстані l між серединами контактних смужок та порівнянням цієї відстані з розрахунковою. В цілому, результати теоретичного дослідження добре узгоджуються з результатами експерименту. Надійність же розроблених допусків (табл. 4), практично, дорівнює одиниці (табл. 5).

4.7. Сформульовані висновки четвертого розділу.

За результатами роботи робляться наступні основні висновки.

1. Недостатня довговічність традиційної тягової передачі локомотива являється причиною значних матеріальних витрат на ремонт та заміну зубчатих коліс, що вийшли з ладу. Щорічно на мережі залізниць на долю колісно-моторних блоків тепловозів припадає до 30% пошкоджень зумовлених виходом з ладу тягової передачі. При проектуванні перспективних локомотивів підвищеної секційної потужності та швидкості руху проблема надійності стає ще більш актуальною.

2. Наукова та технічна думка вчених зосереджена на конструкторсько-технологічному поліпшенні класичних передач. Однак еволюентне зачеплення вже не містить в собі суттєвих резервів для якісної зміни темпів росту технічного рівня редукторів, подальшого їх розвитку та удосконалення.

3. Значний досвід використання зачеплення Новікова свідчить про перспективність застосування цього зачеплення в важконавантажених приводах різних машин. Нагромаджено великий, в цілому, позитивний досвід застосування зачеплення Новікова в механізмах тепловозів, в тому числі в різних ступенях тягових редукторів.

4. Відсутність норм точності та системи допусків на зацеплення Новікова все ще стримує впровадження цього прогресивного та перспективного зацеплення.

5. Сформульовані задачі дослідження, для розв'язування яких розроблена математична модель, аналітико-геометричний та аналітико-ймовірнісний алгоритми її числової реалізації, що дозволяють досліджувати ступінь та характер впливу похибок на умови контактування зубців та динаміку їх переспряження, на кінематичну точність та плавність роботи, на умови утворення масляного клину, на навантажувальну здатність, тертя та знос АПЗ.

6. Досліджена точність альтернативної зубчатої тягової передачі вантажних магістральних тепловозів. При цьому:

6.1. Виявлені похибки, що чинять домінуючий вплив на умови контактування зубців. Вивчені ступінь та характер їх впливу, які дозволили одержати практичні рекомендації з розрахунку граничних відхилень та допусків на згадані похибки.

6.2. Досліджені ступінь та характер впливу похибок на кінематику та динаміку зацеплення, на локально-кінематичні та гідродинамічні явища в зоні контакту зубців. Обгрунтовані практичні рекомендації з норм кінематичної точності та плавності роботи.

6.3. Адекватність теоретичної моделі реальним зубчатым передачам підтверджена експериментально-статистичним дослідженням з гарним результатом кореляції.

7. Для 5-го, 6-го, 7-го, 8-го ступенів точності для альтернативної тягової передачі розроблені допуски, показники точності та комплекси - у відповідності до міжнародної практики стандартизації.

8. Застосування альтернативної зубчатої передачі при незмінній масі та габаритах тягового редуктора дозволить збільшити його несучу здатність та ресурс в 1,5-1,7 рази, а при збереженні навантажувальної здатності та ресурсу - зменшити габарити та масу на 30-40%.

Крім цього в дисертації викладені методи та засоби контролю точності зубчатих коліс та тягової альтернативної передачі (додаток).

Таким чином, обгрунтування актуальності застосування зацеплення Новікова в тягових редукторах вантажних магістральних тепловозів, розробка математичної моделі для дослідження, а також дослідження реальної тягової альтернативної передачі, розробка методики розрахунку допусків, розробка системи допусків, норм та показників точності альтернативної передачі тягового редуктора локомотива - головний науковий та практичний результат дисертаційної роботи.

Основний зміст дисертації відображено в публікаціях:

1. Математическое моделирование реальных зацеплений на основе аппарата тригонометрических рядов Фурье // Проблемы повышения прочности и надежности элементов конструкций и приводов в машиностроении: Тез. докл. республ. науч.-техн. конф. - Харьков, 1990. - С. 91-92 (в соавторстве).
2. Некоторые соображения по проблеме исходного контура, многокритериальному синтезу и анализу зубчатых передач Новикова // Проблемы прочности, надежности и долговечности зубчатых передач и редукторов: Тез. докл. республ. науч.-техн. конф. - Харьков, 1991. - С. 38-39 (в соавторстве).
3. К вопросу о структуре формулы Эйлера-Савари в пространственных зацеплениях // Развитие геометрической теории зубчатых зацеплений: Тез. докл. междунар. симпоз. - Ижевск, Россия-США, 1993. - С. 23-24 (в соавторстве).
4. К повышению ресурса тяговых зубчатых передач локомотивов / Луган. машиностроит. ин-т (Востоchnoукраин. госуниверситет). - Луганск, 1993. - 4 с. - Деп. в ГНТБ Украины 24.05.93 № 1021-Ук 93 (в соавторстве).
5. Оценка динамических нагрузок в тяговой передаче локомотива в случае арокных передач с зацеплением Новикова / Луган. машиностроит. ин-т (Востоchnoукраин. госуниверситет). - Луганск, 1993. - 5 с.
6. Эвольвентный и с зацеплением Новикова тяговые редукторы подвижного состава: сравнительная оценка динамических нагрузок при пересоприжении зубьев // Проблемы зубчатых передач и редукторостроения: Тез. докл. науч.-техн. конф. - Харьков, 1993. - С. 27 (в соавторстве).

Подписано к печати 11.02.94г. формат 60x84 1/16
п.л. I заказ 77 тираж 100

Отпечатано на ротапринте ВУГУ
348034 г. Луганск, кв. Молодежный 20 "а"

AB 29.768

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

1952
11th Nov